พอใจในสิ่งที่ตนมี

นำเสนอเมื่อ : 28 ต.ค. 2552

คนที่รู้จัก "มักน้อยและพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่" อารมณ์จิตใจจะสงบเยือกเย็นมาก ตรงกันข้ามกับคนที่ "มักมากและไม่รู้จักพอ" ...

1) มักน้อย อย่ายึดติดไว้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนอยากแสวงหาไว้มากๆ

2) รู้จักพอ รู้จักชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุขของตนเอง

3) แสงหาความสงบ อาศัยอยู่ในที่ที่ไม่ต้องคอยเป็นห่วงกังวล

4) มีความเพียร มานะปฏิบัติธรรมโดยไม่เกียจคร้าน

5) มีพุทธานุสติ ไม่ลืมเจตจำนงของพุทธศาสนา

6) ปฏิบัติสมาธิธรรม
ทุ่มเทกายใจให้กับพุทธศาสนาโดยไม่ทำให้จิตใจสับสน

7) ฝึกฝนปัญญา ฝึกให้มีสายตาที่จะมองสรรพสิ่งตามที่เป็นจริง

8) ไม่พูดล้อเล่น ต้องมีความดำริชอบ

คนหนุ่มสาวสมัยนี้พากันถือผลประโยชน์เป็นสำคัญ

จนทำให้ทุกคนต่างคิดจะรวยในช่วงข้ามคืน

ซึ่งการคิดหาแต่ประโยชน์ใส่ตัวสมัยนี้คือ

คิดแต่จะหาเงินให้มากๆ
โดยละเลยเรื่องของศีลธรรมไป

พวกคนหนุ่มบอกว่า

"คนเราถ้าเป็นเศรษฐีได้
จิตใจก็จะดีงามตามไปเอง"

แต่พระศากยมุนีกลับกล่าวว่า

"คนเราไม่ใช่สักแต่ว่ามีเงินมากๆ แล้วถึงจะมีความสุข

ที่สำคัญที่สุดคือ

เรารู้จักมักน้อยพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่อย่างแท้จริงหรือไม่ต่างหาก''

คนที่รู้จัก ''มักน้อยและพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่''

อารมณ์จิตใจจะสงบเยือกเย็นมาก

ตรงกันข้ามกับคุนที่ "มักมากและไม่รู้จักพอ"

ไม่ว่าเขาจะอยู่ในคฤห

าสน์ใหญ่โตโอ่อ่าเพียงใด

เขาก็ยังจะไม่รู้จักพอใจอยู่นั่นเอง
และยังกังวลใจว่า

จะสูญเสียสิ่งที่ได้มาจ

ากการแข่งกับคนอื่นอีกด้วย

รวมความว่า ความสำเร็จของคนอื่นก็ต้องเป็นของคนอื่น

ตัวเองต้องพยายามแสงหาความสำเร็จของตนเอง ถึงจะถูก

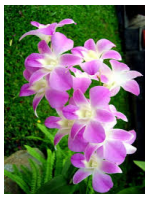

ขอบคุณ...จาก
ชนะทุกขและสร
างสุขแบบเซ็น
คัตซึรากาวา

มิจิโอะ
เรียบเรียง

อดุลย์
รัตนมั่นเกษม
แปลและเรียบเ
รียง

ใน
''อีเจียวจิง''
ซึ่งบันทึกคำสอนครั้งสุดท้ายของพระศากยมุนีไว้นั้น

มีคำสอนที่พุทธศาสนิกชน
พึงต้องยึดถือไว้แปดประก

าร ดังนี้